GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Torno a Santa Cristina de Lloret de Mar.

Opinió | 27/07/2009 | 10:01

De tornada, al mig del mar, entro en directe en una ràdio i mantinc un cara a cara sobre la demora de l´alta velocitat.

Torno a Santa Cristina de Lloret de Mar. 24 de jjuliol. Em llevo a un quart de set matí a Girona. El trajecte entre Girona i Lloret a primera hora del matí és fàcil i ràpid. El dia és llarg a l'estiu i el sol ja està instal·lat en una atmosfera encara transparent i fresca que permet circular el ventet que fa moure les fulles dels arbres dels vorals de la carretera. Mentre declino cap a les terres de la Selva marítima, segurament la part més caracteritzada i definida d'una comarca de contorns imprecisos.

A quarts de vuit, davant de l'ajuntament, saludo a l'alcalde Xavier Crespo, feliç en el dia de la festa major, content de reprendre la vida rutinària amb els seus dies senyalats, humà amb tothom, proper als seus convilatans. Majoria absoluta a Lloret de Mar. També saludo a l'Obrer Major Salvador Palaudelmàs, primera autoritat en aquesta consuetudinària realitat autònoma que és l'Obreria de Santa Cristina. Algun dia algú hauria d'escriure un estudi jurídic i històric sobre l'autonomia multisecular de l'Obreria, que acaba de guanyar un litigi com a part interessada davant les pretensions de la Generalitat de definir un espai de protecció natural que inclogués Sant Cristina. L'Obreria conserva Santa Cristina d'abans que es creés una figura jurídica de protecció de l'espai natural. La consuetud és reconeguda i reforçada. Algú hauria de fer-ne un estudi. Potser el professor Joan Manuel Trayter, catedràtic de Dret administratiu, i que té una casa a prop de Lloret de Mar. Saludo a la resta d'Obrers. I les parelles d'aquest any. Tradició, anella a anella des de fa més de 600 anys. Continuïtat ininterrompuda d'un poble, en els anys bons i en els anys dolents.

Caminem cap a l'església. El Lloret dels turistes encara no s'ha despertat a aquestes hores, ja el trobarem, amb tota la seva vivesa i dinamisme, a la tornada. Els lloretencs que estimen Sant Cristina sí que hi són. En saludo a uns quants. En Joan Domènech, en Martínez, en Sebastià Ruscalleda i la seva dona, la Carme...i tanta gent dels vorals, de Blanes, de Tossa, de Vidreres. Aquest any el Bisbe Francesc Pardo presidirà la processó per terra i per mar. També saludo a l'entrada de l'església a Mossèn Joan Baburés, olotí que durant molts anys ha fet les funcions de secretari del Bisbe. A partir de setembre serà el rector de Sant Feliu de Girona, destí notable, i continuarà a la Catedral vetllant sempre perquè la litúrgia tingui tot el seu esplendor. Sense Mossèn Baburés, que ben aviat em va donar la clau per tornar quan fos necessari més tard de la una de la nit al Col·legi menor Bisbe Cartenyà, la meva primera joventut hauria estat diferent en tantes coses de la vida, també en els primers passos en el camp de la política. Comença la processó, el ciri ha de rodar de tant en tant perquè la cera no caigui a terra. Sona els acords de Arxo polita, cançó de bressol basca que la meva dona, que havia cantat a la Polifònica de Puig-reig, cantava a les nostres filles per fer-les dormir. El primer any que vaig anar el 24 de juliol a Santa Cristina els hi vaig dir als Obrers que aquella música tenia lletra. Qui sap qui i quin any va decidir incorporar aquelles notes en la processó de Santa Cristina. Així es fa la tradició, a vegades. El que és evident és que Lloret té una clara influència marinera forana, en aquest cas italiana. Bàsicament som mediterranis, abans de ser europeus de l'Europa gran.

El trajecte per mar ha estat calmat. A l'arribada a la platja de Santa Cristina, esperem el desenllaç de la competició de llaguts s'Amorra amorra. Tornen a guanyar els remers de Santa

Cristina. La platja ja comença a estar plena de turistes de la segona meitat de juliol, feliços. El sol és de justícia. El repic de campanes indica el inici de l'ascens a l'ermita ("l'ermita de les ermites de Catalunya" segons Josep Pla). La pendent és pronunciada. És un dia important pels lloretencs, es nota. El meu respecte pel que és important per un poble és total i, en aquest cas, vibrant i emocionant. Entrem a l'església. S'ha acabat la restauració de la caravel·la de mà esquerra. Una joia.

Al sortir de l'església, l'esplèndid estofat per reprendre forces. Sobretot pels que han fet un gran esforç, els remers i els qui han portat la imatge i les banderes. Allí trobo a la Laura Fanals, periodista del Diari de Girona i cronista d'un dia tan especial. Remenem l'estofat que ha començat a fer-se a partir de les sis del matí i cap a taula. Estofat i xíndria i el retrobament amb l'amic Francesc Codina. Sorolla va pintar Santa Cristina, aquest pinars, aquesta llum, aquesta íntima felicitat de les festes del Mediterrani.

De tornada, al mig del mar, entro en directe en una ràdio i mantinc un cara a cara sobre la demora del servei de passatgers en alta velocitat en el corredor mediterrani. Coses del mòbil. Comencen els càntics. L'alegria és contagiosa.

Un dels moments de major contrast de la processó d'un poble a Santa Cristina és el retorn a la platja gran de Lloret. A primera línea de mar, amb els peus a la sorra, esperem l'arribada de la competició de llaguts de les noies. El Bisbe va amb capa, bàcul i mitra. "Vostè deu passar una calor insuportable, senyor Bisbe". "Estem preparats i equipats com els esportistes", contesta. Per si de cas, l'alcalde ha menat portar una ombrel·la. El bisbe i la comitiva, l'ombrel·la i un entorn de turistes amb banyador, biquini o menys. Visconti hauria filmat aquest moment sense cap retoc. El pecat efervescent (de pensament) i el perdó...som mediterranis i els calvinistes i protestants de tradició cultural que jeuen arreu miren la postal amb gran curiositat. Santa Cristina cau en juliol i la processó passava per aquesta platja abans de l'arribada del turistes. I hi passarà de la mà de generacions i generacions que encara no han nascut. Només va lluny qui ve de lluny. Santa Cristina a Lloret és un dia de felicitat.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/13934-torno-a-santa-cristina-de-lloret-de-mar.htm